irannewspaper.ir

• دوشنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۲ • سال بیست‌ونهم • شماره ۸۱۶۳
• اذان ظهر ۱۲/۰۴ • اذان مغرب ۱۸/۵۸ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۹ • اذان صبح فردا ۳/۵۹ • طلوع آفتاب فردا ۵/۲۸

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** محمدحسن روزی‌طلب
• **سردبیر:** کمیل نقی‌پور
• **معاون فنی:** محمدملاعلی‌اکبری
• **دبیران:** مصطفی عیوضی(سیاسی) • مهدی مهرپور(اقتصادی) • مصطفی وثوق‌کیا(فرهنگی) • آزاده سهرابی(اجتماعی)

• بنفشه غلامی(جهان) • علی کاکا دزفولی (سیاست) • لیدا فخری(اندیشه) • محمدرضا عزیزی(گزارش) • زهرا کشوری(زیست‌بوم) • سعید زاهدیان(ورزشی) • مهدی کلهرنژاد(اجرایی) • حجت حکیمی(صفحه‌آرایی) • محسن جانی‌پور (ویراستاری) • ابوالفضل نسایی(عکس)

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
• **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷(۰۲۱)
• **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

زمانی که چیـزی می‌خواهی همه جهان دسـت به دسـت هم می‌دهد تا به تو در پیدا کردن آن کمک کند.

کیمیاگر، پائولو کوئلیو

سخن روز

پیامبراکرم(ص):
کسـی که نمـاز را از وقتـش تأخیر بینـدازد، (فردای قیامت) به شـفاعت من نخواهد رسید.

بحارالانوار، ج، ۸۳ ص ۲۰

نگاره

کتاب

نیما شاه‌میری/ طراح و کارتونیست

فضای مجازی

یادی از عارف لرسـتانی به بهانه سـالروز درگذشـتش، اسـتقبال حسـن روح‌الامین از عروسـک‌های «پسـر دلفینـی» و اطلاع‌رسـانی اهالـی سـینما از عرضـه تازه‌ترین آثـار نمایشی‌شـان به همـراه دورخیر خواننـدگان پاپ برای کنسـرت‌های تازه‌شـان بخشـی از فعالیـت اهالی فرهنـگ در فضای مجازی اسـت که برش‌هایـی از آن را در ادامـه می‌خوانید.

یاد روز

۲۶ فروردین ماه سـالروز درگذشـت عارف لرستانی اسـت. این بازیگر تئاتـر و تلویزیـون سـال ۹۶ در سـن ۴۵ سـالگی بـر اثر سـکته قلبی درگذشـت. سـیدمجید صالحی با چنـد روز تأخیر به همین مناسـبت تصویـری از زنده‌یاد خشـایار الوند و عارف لرسـتانی را منتشـر کرده و از آنها یاد کرده اسـت.

بی‌بی‌سی نمی‌تواند روایت‌گر واقعی تاریخ فلسطین باشد

پرویـز جاهد: دیشـب مسـتندی از شـبکه بی‌بی‌سـی پخش شـد با عنـوان «سـرزمین مقـدس و مـا» که دربـاره تأسـیس اسـرائیل بود. ایـن مسـتند در واقع روایـت دو مجـری و خبرنـگار بی‌بی‌سـی یکی یهـودی و دیگری مسـلمان بود که در جسـت‌وجوی ریشـه‌ها و نیاکان خود و نحوه شـکل‌گیری اسـرائیل در سـال ۱۹۴۸ به این منطقه سـفر می‌کننـد. گاردین آن را مسـتندی «تابوشـکن» خوانده اسـت چرا که برای نخسـتین بـار در یک برنامـه بی‌بی‌سـی از واژه نکبـه (به معنی نکبت) اسـتفاده شـده بـود. روز نکبت (یـوم النکبه) برای فلسـطینی‌ها روز عزا و یادآور سـالگرد بیرون راندن صدها هزار فلسـطینی از سرزمین‌شـان و تشـکیل اسرائیل در سـال ۱۹۴۸ است اما اسـرائیل اسـتفاده از این واژه را در ادبیات رسمی این کشـور ممنوع کرده اسـت. بی‌بی‌سـی هم در طـی هفتاد و پنج سـال که از روز نکبـت می‌گذرد، این ممنوعیت تحمیل شـده به وسـیله اسـرائیل را رعایت کـرده و حالا پخش این مسـتند از این شـبکه اقدامی تابوشکن و شجاعانه محسـوب می‌شـود چرا که در واقع به منزله شناسایی رسمی نکبـه به عنوان یـک رویداد تاریخـی و یک روز مهـم در تاریخ خاورمیانه اسـت. در واقـع با اینکه بی‌بی‌سـی برخـی تابوهـای تحمیلی خـود را می‌شـکند، اما برنامه‌سـازان بی‌بی‌سـی همچنان نمی‌تواننـد روایت‌گـر واقعـی تاریـخ و ظلمی که بر مردم فلسـطین رفت باشـند.

استقبال روح الامین از عروسک‌های یک انیمیشن

حسـن روح الامیـن در اسـتوری اینسـتاگرامش تصاویـری از دریافت محصولات جانبی انیمیشـن «پسـر دلفینی» منتشـر کرده اسـت. این محصولات شـامل عروسک‌های شـخصیت‌های مختلف این انیمیشن اسـت. او با معرفی لینک خرید این محصولات نوشـته است: «محصول خوب و تبلیغ خوب از ویژگی‌های بارز انیمیشـن «پسر دلفینی» حاصل تلاش تیـم خوب محمد همدانی اسـت.»

«مسلخ ایدئولوژی» با جابر قاسمعلی

جابر قاسـمعلی، فیلمنامه‌نویس نام‌آشنای سـینمای ایران در استوری اینسـتاگرامش از حضور در پانصد و سـی و سـومین برنامه سـینماتک خانـه هنرمندان ایران کـه به نمایش «کشـتزارهای مـرگ» اختصاص دارد، خبر داده اسـت. «کشـتزارهای مـرگ» به کارگردانـی رولند جافی دوشـنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۲ سـاعت ۱۷:۳۰ به نمایـش درمی‌آید. پس از نمایـش فیلم، جابر قاسـمعلی بـا موضوع «مسـلخ ایدئولوژی» فیلـم را تحلیل خواهـد کرد. این فیلم داسـتان خبرنگاری اسـت که برای پوشـش جنگ داخلی به کامبوج رفته که توسط نیروهای خمرهای سرخ دسـتگیر می‌شود.

دورخیز خوانندگان پاپ برای اجراهای تازه

همزمان با پایان گرفتن ایام گرامی شـب‌های قدر و سـوگواری شهادت حضرت علی(ع) برخی از خوانندگان مطرح موسـیقی کشورمان خود را برای برگزاری کنسـرت در تهران و دیگر شـهرهای کشور آماده می‌کنند. سـالار عقیلی از اجرای کنسـرت در گرگان خبر داده است. این اجرا اول اردیبهشـت‌ماه و در تالار فخرالدین اسـعد گرگانی خواهـد بود. عقیلی نوشـته اسـت: «خوشـحالم که بعد از مدت‌ها مردم شـریف گرگان را می‌بینم.»
پرواز همای از نخسـتین اجرای خود در یزد خبر داده اسـت. این کنسـرت هشـتم اردیبهشت ماه در سـالن تربیت معلم برگزار می‌شود.

دعوت ژاله صامتی به سالن‌های تئاتر

ژالـه صامتـی که بـا هشـتگ «تئاتـر ببینیـم» دنبال‌کننـدگان صفحه اینسـتاگرامش را بـه حضـور در سـالن‌های تئاتـر دعوت می‌کنـد، در تازه‌ترین فعالیت اینسـتاگرامی‌اش تماشـای تئاتر «ناریا» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی حسـین فردوسـی را پیشنهاد کرده اسـت. این نمایش هر شـب ساعت ۱۹ در تماشاخانه ملک روی صحنه می‌رود. مهرداد آبسالان، الهه احمدزاده، امیرحسـین بیاتی، سـیدمحمد تقوی و... از جمله بازیگران این نمایش هسـتند.

نقل قول

محمدعلی بهمنی
غزلسرا

برخی ترانه‌ها موجب رنجش مخاطب می‌شود

ترانه باید هماهنگ با موسـیقی باشـد و حس موسـیقی را در خود نمایان کند. این در حالی اسـت که مسائل مهم و عمیق در سـرودن ترانه کنار گذاشـته شـده اسـت و هرکس هرچه بخواهد می‌گوید و آن را ترانه می‌نامد، سـپس همان فرد برای سـروده‌اش موسیقی می‌سـازد و خودش آن را می‌خواند. گوش دادن به بسـیاری از این ترانه‌ها مخاطب را ناراحت می‌کند، زیـرا افـراد خود شـعر می‌گویند، موسـیقی می‌سـازند و می‌خوانند؛ این در حالی اسـت که هر کـدام از این مـوارد نیازمند تخصص اسـت. چنیـن روندی به این دلیل شـکل گرفته کـه برخی افـراد نمی‌خواهند بـرای تولید یک اثـر هزینه کنند و فکر می‌کنند خودشـان می‌توانند از پس همه مراحل بربیایند./ **بخشـی از گفته‌های این غزلسـرای پیشکسـوت در ایرنا**

درنگ

مراحل اصلاح جامعه در نظر قرآن کریم

علی طالبلو
طلبه و پژوهشگر

راه‌هـای اصـلاح جامعـه و محقـق سـاختن عدالت و از بین بردن سـتم و مقاومت در برابر شـر و فسـاد به کار رفته از نظر اسلام، منحصر در سـه چیز است:
۱- وسـایل دعوت و ارشـاد، یعنی ایراد خطبه‌ها و مواعظ و نوشـتن مقالات و تألیفات که روش بسیار پسندیده و شریفی است و خدای متعال نیز در قـرآن به این روش اشـاره کرده اسـت: ادْعُ إِلـی سَـبِیلِ رَبِّـکَ بِالْحِکمَـةِ وَ الْمَوْعِظَـةِ الْحَسَـنَةِ وَ جادِلْهُمْ بِالَّتِی هِی أَحْسَنُ.[۱] یعنی [مـردم را] با حکمـت و اندرز نیکو بـه راه پروردگارت دعـوت کن و با آنان به نیکوترین شـیوه به بحث [و مجادله] بپرداز، یقیناً پروردگارت به کسـانی که از راه او گمراه شـده‌اند و نیز به راه یافتگان داناتر است.
۲- وسـایل مقاومت مسالمت‌آمیز و سـلبی، نظیر متحد شدن علیه فسـاد و دوری جسـتن از مفسـدین و قطع روابط اقتصادی با آنان و همکاری نکردن با سـتمکاران و شرکت ننمودن در اعمال و حکومت آنـان. این روش نیـز در آیات متعددی از قرآن مورد اشـاره قرار گرفته اسـت: وَ لا تَرْکَنُوا إِلَـی الَّذِینَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّـکُمُ النَّـارُ[۲] و لا تَتَّخِذُوا الْیهُـودَ وَ النَّصـاری أَوْلِیـاءَ[۳] در میان غیر مسـلمانان نیز کسـانی معروف به طرفداری از این رویه شـده‌اند. مثل بودا و حضرت مسیح و گاندی و حتی ادیبی مثل تولسـتوی.
۳- قیام مسـلحانه و جنگ اسـت که اسـلام این روش را نیز پیشنهاد کرده و در مواردی دسـتورش را صادر فرموده اسـت.
پـس اسـلام هـر سـه روش را (هر کـدام را در جـای خـود و بموقع خودش) صحیح دانسـته و به تدریج به کار بسـته اسـت، روش اول موعظه حسـنه و دعوت سـالم اسـت، اگر دشـمن از این راه تسلیم نشـد و دسـت از سـتمکاری خود بـر نداشـت و همچنان به فسـاد انگیزی و اسـتبداد خود ادامه داد طریقـه دوم را به کار می‌گیرد، یعنی قطـع رابطه، آن هم به دو روش یا بطور مسـالمت‌آمیز و یا به نحو قهر و همکاری نکردن با دشـمن. اگر از این راه به زانو در آمد و حاضر شـد دسـت از ظلم خود بردارد که هیچ و اگر حاضر نشـد، نوبت به طریق سـوم می‌رسـد که عبارت اسـت از قیام مسـلحانه، چرا که خداوند بـه هیچ وجه به ظلـم ظالم رضایت نمی‌دهد و کسـانی کـه در برابر ظلم او سـاکت می‌نشینند شـریک ظلم او هستند.
اسـلام دعوت خود را با شمشـیر نمی‌گسـتراند. زیرا عقیده و ایمان چیزی نیسـت که بـا زور و شمشـیر در دل‌ها قرار بگیرد. اگر اسـلام دسـت به شمشـیر زده اسـت، تنها در برابر کسـانی بوده اسـت که در خودداری از ظلم و فسادشـان بـه آیات و براهین قانع نشـده‌اند و پیوسـته خواسـته‌اند سـنگ در سـر راه دعوت به حـق بیندازند، اسـلام در این‌گونه موارد شمشـیر نمی‌کشـید کـه آنان را به سـوی دیـن بخواند بلکه می‌خواسـت شـر آنـان را دفع کند.
قـرآن می‌گویـد: قاتِلُوهُـمْ حَتَّـی لا تَکـونَ فِتْنَـةٌ.[۴] پـس قتال با کفـار بـرای دفع فتنه آنان بـود، نه به خاطـر آنکه آنان بـه دین خدا معتقد شـوند.

[۱]- سوره نحل، آیه ۲۵.
[۲]- سوره هود، آیه ۱۱۳.
[۳]- سوره مائده، آیه ۵۱.
[۴]- سوره بقره، آیه ۱۹۳.

نگاه

امیر امیری
کارگردان نمایش فراموشان

ستیز با خویشتن و جهان

بن‌مایـه درام جـدال اسـت و هنرمند برای بـه ثمـر نشـاندن درام چندیـن جـدال را تجربـه می‌کند اما نخسـتین جدال بسـیار قبل‌تر از آغـاز نگارش نمایشـنامه یا اجرای تئاتـر اتفاق می‌افتـد، هنرمنـد اول باید در جـدال خـود با خـود پیـروز شـود، در این جدال قهرمان و ضـد قهرمان خود هنرمند اسـت، عقل معاش می‌گوید هنـر و اخلاق و زیبایـی را رهـا کـن، دلار عنقریـب گران می‌شـود، بـازار رمـز و ارز و دلالـی مجازی رونق گرفته، اصلاً برو سـراغ کسـب حلال از فرصت اسـتفاده کن و عقل جمال‌اندیش وسوسه‌ات می‌کند کـه صحنه تـو را فـرا می‌خواند...
راسـتش این حقیر پس از ده‌ها سـال نفهمیده‌ام پروتاگونیست و آنتاگونیسـت در این جدال کدام یک اسـت، بسـیار از خودم می‌پرسـم کـه آیـا زیبایـی این اسـت کـه رنـج هنر دوسـتی را تحمـل کنی و بـر خانـواده و اهـل و عیالـت نیز تنبلـی کنی؟! آیـا این عین زشـتی نیسـت؟ اگر رنـج و تحمل تحقیـر و بددلی اهل دنیا زشـتی نیسـت پس چیسـت؟ آیا جیب پرپول و خاطر آسـوده و رسـتوران‌گردی و خـوش باشـی زیبایی نیسـت؟ این جـدال مدام من هیـچ گاه فاتحی نـدارد، گاه که جنـگ مغلوبه می‌شـود نمایشنامه‌ای از زیر خاکسـترها و نیزه‌ها سر بر می‌آورد، کـه محصول جدال اسـت نه غنیمـت فتح.
فراموشـان امـا بـرای من نـه محصول جـدال که خـود جدال اسـت، جدالی ۱۰ سـاله با خویشـتن و جهـان، برای نوشـتن و تولیـد یک اثـر همـواره موانعی هسـت که پس از قـدری تلاش مرتفع می‌شـود اما فراموشـان هیـچ گاه روی گشـایش و ارتفاع موانـع را ندیـد، گویی تمام جهـان دوازده سـال در برابر اجرای این اثـر ایسـتادند که نشـود امـا اراده جلالیـه آن خالـق ازلی جمـال بـر این بود کـه ایـن اثـر را روی صحنـه ببینـد، دوازده سـال آزگار سـتیز این حقیر بـا همه عوامـل و موانع انسـانی و غیرانسـانی، مادی و معنوی نتیجه‌اش شـد آنچه این روزها روی صحنه تالار قشـقایی تئاتر شـهر اسـت، اثری کـه از ثانیه اول تا لحظـه آخـر جدال اسـت و قصـه و تعلیـق و حتی آنـگاه که نور می‌آیـد و تماشـاگر برمی‌خیـزد جـدال پایـان نیافته بلکـه تازه جدال بزرگتر شـروع می‌شـود، جدال بین مانـدن و رفتن، بین نشسـتن و جنگیدن و...
راسـتش نه اینکه هنرمند خسـته یا تسـلیم نشـود که می‌شود ولـی انگار جبری در کار اسـت که هنـر را از میان خـاک و خون بیرون کشد و بر پیکر خسـته هنرمند به اهتزاز درآورد، در این ۱۲ سـال آزگار هر شـب که سـر به بالین گذاشـته‌ام با خود گفته‌ام دیگر تمام شـد و از خیر فراموشان گذشـتم اما انگار فردا نسیان سـراغم آمده و باز جنگیده‌ام.
حتـی این روزهـای اجـرا هم هر شـب کـه می‌خوابـم از ادامه اجراهـا انصـراف می‌دهـم ولـی صبح بـا جانـی دیگر از بسـتر برمی‌خیـزم و تن بـه این سـتیز نابرابـر می‌دهم کـه یک طرف منـم و طـرف دیگر مـن و جهـان و همه اهـل جهان.

پیشنهاد

رضامهدوی
منتقدهنری، معلم سنتور و موسیقی‌شناس

آهنگ آب و خاک!

بـا یک مقدمه نـرم و لطیف درمایـه ابوعطا به عنوان پیش‌درآمـدی برکل مجموعه «آوای بـاران» به نـام «آب» زلال‌وار و درهم تنیـده، نوازندگان تداعی‌گری دارند برای گوش‌های آشـنا به موسـیقی ملی (که مصطلح غلط سـنتی می‌نامندش) با نجواگری و حـس و حال بهـاری. در ادامه تکنـوازی تار «درآمـد همنوا» حکایتگـری دارد از جایـگاه آواز ابوعطا که مردم ایران مثل سـه گاه بسـیار دوسـتش دارند و در همه حال دلنشـین اسـت. نوازنده در مضراب‌هایش، بیان چند فرهنگی از چند اسـتاد خود را هم‌پوشـانی و گاه بـا سـعی در بیـان زخمه‌هایی متفاوت کوشـش می‌کند(کـه البته زخمه‌هـا و پنجه‌هایش بیشـتر تداعی نوازندگـی تار اسـتادی دیگـر را دارد که شـاگردی‌اش را نکرده!). «چهـار مضراب باران» دیگر قطعه‌ای اسـت که فـرم و قالب درسـت این نوع از موسـیقی را ارائـه می‌دهد و البته با شـولایی، تحرک و هیجـان لازم نت‌ها در پیچش سـاده و گوش‌نوازانه، گـوش هوش شـنونده را به خوبی رهنمون می‌سـازند برای شـنیدن بهتر آواز.
در شـیار چهـارم سـاز و آواز «درآمـد موج یـک» خواننده بـه نوعی در کنـار نوای تـار ورود پیـدا می‌کند و جمله‌های شـعری محمدرضا شـفیعی کدکنی را به شـیوایی آواز سـر می‌دهد. سپس در گوشـه سَیخی «آهنگ خـاک» را با شـعر فریدون مشـیری زمزمه‌وار باحالتی سـنگین و ریتمیـک از آب و موج و نوا به خاک می‌رسـاند./ آب از دیـار دریا با مهر مادرانـه.../ گاه صدای همخوانـان نیز در برخی قطعات زینت‌بخش موسـیقی و آوازهاسـت. سـاز و آواز «حجاز موج دو» شـیار ششم است کـه با یک تحریر سـاده و شـعرخوانی مجدد از شـفیعی کدکنـی /هیچ می‌دانـی چرا، چون موج... آنچـه می‌خواهم نمی‌بینم و آنچـه می‌بینم نمی‌خواهم/ البته بـا تحریرها و خوانش متفـاوت در کنار جـواب آوازهای تار جلـوه گری دارد.

تصنیف «همصدای یار» در گوشـه حجاز با شـعر امیرهوشـنگ نـادرزاده، در تداوم جملات موسـیقایی قبل می‌آید و بعد سـاز و آواز شـور «موج سـه» بـا آواز و ادوات تحریری با شـعر شـفیعی کدکنی که گویی در نظر ترجیع‌بندی را آهنگسـاز مدنظر دارد، تلاشـی اسـت در توجه شـنونده معطـوف بر منظوری کـه از ارائـه چنین آلبومی انتظار دارند! شـیارنهم «بختیـاری» آهنگ گوش آشـنای ایرانیان با ریتم و تمپـوی متفاوت آغازگری دارد بدون آواز.
گوشـه خسـرو و شـیرین در قطعـه «بی‌تـاب» بـا شـعرفریدون مشـیری/تب و تابـی اسـت درموسـیقی آب/خواننـده بـا تحریرواوج‌خوانـی، بیـان و لحـن دیگـری را بـا نـوع خوانـش درمایـه ابوعطـا برگرفتـه از مفاهیم شـعری ارائـه می‌دهد. قطعه آخر «آوای باران» در تصنیف ابوعطا برگرفته از شـعرآوای باران محمدرضا شـفیعی کدکنی / می‌آمیزم این شـبنم برتپش را، بـه دریای یاران/ حماسـی‌وار و تپش‌وار با زخمه‌های سـاز و حنجره آوازخوان این نوع از ایجـاد تصنیف‌خوانی رقم می‌خورد. و اینـک اعضـای گـروه موسـیقی آب که تعـداد سازهایشـان انـدک و محدود اسـت ولی پُرتـوان و با کیفیـت ارائـه داده‌اند: امیرهوشـنگ نـادرزاده (تار)، محمـد فرزین ذوالقـدر (آوازخوان)، بهنـام جاوید (تـار دوم و تنبک)، نازنین خالصـی (بم تار)و نیتـا مجلسـی (کوبه‌ای‌نواز).

آوای باران
آهنگساز: امیرهوشنگ نادرزاده
خواننده: محمد فرزین‌ذوالقدر
ناشر: چهارباغ
سال: ۱۴۰۰

دعای روز بیست و ششم ماه مبارک رمضان

اللَّهُـمَّ اجْعَلْ سَـعْیی فِیهِ مَشْـکوراً وَ ذَنْبِی فِیـهِ مَغْفُوراً وَ عَمَلِـی فِیـهِ مَقْبُـولاً وَ عَیْبِـی فِیـهِ مَسْـتُوراً یـا أَسْـمَعَ السَّامِعِینَ

خدایـا کوششـم را در این ماه مورد سـپاس و گناهم را آمرزیده و عملم را پذیرفته و عیبم را پوشیده قرار ده، ای شنواترین شنوایان.

کلمه

مروری بر کتاب «قهرمان به شکل خودم»

دختری که می‌خواهد مانند حاج قاسم شود

عاطفه محمدباغبان
فعال فرهنگی

شـاید کـودک دبسـتانی شـما هم آرزو داشـته باشـد قهرمانـی همچـون حاج قاسـم قهرمان شـود. کتاب «قهرمان به شـکل خودم» نوشـته خانم «کلـر ژوبرت» بـه این دغدغـه کودکانـه می‌پـردازد. در این داسـتان دختـری که دوسـت دارد ماننـد حاج قاسـم قهرمان شـود، سـوژه داسـتان قرار می‌گیـرد. این داسـتان در فضایی دوست‌داشـتنی در کنار پدربـزرگ و دریا اتفاق می‌افتد که اسـتفاده از این فضـای زیبا، از نکات مثبت این اثر اسـت.
امـا با توجـه به ظرفیـت فضای داسـتان، شـروع این داستان می‌توانست گیرایی و جذابیت بیشتری داشته و فـراز و فـرود و کشـمکش‌های قوی داشـته باشـد، در حالـی کـه این‌چنین نیسـت. داسـتان با کشـش چندانی شـروع نمی‌شـود، بدون اوج یا هیجان خاصی ادامـه می‌یابد و در پایان هم بدون هیـچ اتفاق ویژه‌ای تمام می‌شـود. به گونـه‌ای کـه خواننده بعـد از پایان داستان احساس دسـت خالی بودن دارد، جای چیزی را در داسـتان خالـی می‌بیند و هنوز منتظر آن اسـت. درونمایـه ایـن داسـتان، تـلاش بـه نظر می‌رسـد اما اشـاره به برخـی از ویژگی‌هـای دیگر ماننـد «قهرمانی به شـکل مخصوص خـود»، «امیـدواری و خودباوری»، «دنبال راه‌حـل بودن» و «توکل به خدا» در صحبت‌های پدربـزرگ، خواننده را برای نتیجه‌گیـری گیج می‌کند. خصوصاً کـودکان را که قدرت تحلیـل پایین‌تری دارند. بهتـر بـود به جـای نـام بـردن از ایـن ویژگی‌هـا، به هرکدام در یک داسـتان جداگانه بـه تفصیل پرداخته می‌شـد. خصوصاً برای سـنین اول و دوم دبسـتان که ممکن اسـت مفهوم دقیـق «امیدواربودن بـه خدا» و «قهرمانی به شـکل مخصوص خـود» را با اشـاره کوتاه به آن متوجه نشـوند.
یکـی دیگـر از نـکات مهـم در نقـد ایـن کتـاب، این اسـت که نویسـنده به جـای اینکه تلاش کند و سـایر ویژگی‌های حاج قاسم سـلیمانی را طی داستان نشان دهد آنها را در چند دیالـوگ پدربزرگ محدود کرده و به روایـت این ویژگی‌ها بسـنده کرده اسـت. حتی مثالی کـه بـرای تبیین اهمیـت تلاش ذکـر می‌شـود هم به شکل روایت مطرح شـده و ممکن است کودک ارتباط مسـتقیم بیـن مروارید و تلاش را احسـاس نکند.
در حالی که در اواسـط داسـتان، پدربـزرگ به جریان تلاش حـاج قاسـم در کودکی اشـاره می‌کند و شـاید نویسـنده می‌توانسـت کل داسـتان را با محوریت این سـوژه مطرح کنـد و مفهوم تـلاش را به تصویر بکشـد و داسـتان فعلی به شـکل خلاصه‌تر و موازی بـا آن، در ابتدا و انتهای داسـتان مطرح می‌شـد و دختر کوچولو به پاسـخ سـؤالش می‌رسید.
رسالت این داسـتان، معرفی بخشی از شخصیت حاج قاسـم و بیـان چگونگـی الگوگیری از ایشـان اسـت. تصویرگـری زیبـای کتاب، فضای دلنشـین سـاحل و دریا همچنین صمیمیت با پدربزرگ را به خوبی نشـان داده اسـت و حال و هـوای یک گـردش خاطره‌انگیز را تداعـی می‌کند، از لحـاظ تطابق بـا فرهنـگ ایرانی و اسـلامی هم مطلوب اسـت ولی چهره و رنگ پوسـت شـخصیت‌ها اندکی با چهره‌های ایرانی متفاوت است. کتاب کودک «قهرمان به شـکل خودم» به نویسـندگی و تصویرگـری کلر ژوبرت به همت انتشـارات «راه‌یار» در اختیـار علاقه‌مندان قرار گرفته اسـت.

> رسالت این داستان، معرفی بخشی از شخصیت حاج قاسم و بیان چگونگی الگوگیری از ایشان است. تصویرگری زیبای کتاب، فضای دلنشین ساحل و دریا همچنین صمیمیت با پدربزرگ را به خوبی نشان داده است و حال و هوای یک گردش خاطره‌انگیز را تداعی می‌کند، از لحاظ تطابق با فرهنگ ایرانی و اسلامی هم مطلوب است

عکس نوشت

چهار تابلوی نقاشـی کـه زمانی از دیوار موزه «اورسـی» پاریـس آویخته شـده بودنـد و چندی پیش بـه وارثان یک فروشنده مشـهور آثار هنری بازگردانده شده بودند در بـازار هنر ارائه خواهند شـد. این چند نقاشـی که از جملـه آنها می‌تـوان به تابلو نقاشـی «طبیعت بی‌جان بـا گل‌های صـد تومانـی چینـی و ماندولیـن» اثر «پل گوگـن» اشـاره کرد مـاه آینده به همـراه سـایر آثار هنر مدرن در حراجی سـاتبیز به مزایده گذاشـته می‌شوند. ایـن آثار هنـری پـس از کشـمکش طولانـی قانونی به وارثـان «آمبروز ولار» بازگردانده شدند./ **ایسـنا**